

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani nadom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnine in oznanila (inzerate) vsprejema upravništvo in ekspedicijski v
„Katoli. Tiskarni“, Vodnikovcve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

V redništvo je v Slemenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven tedne in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 23.

V Ljubljani, v petek 29. januarja 1897.

Letnik XXV.

Pastirski list avstrijskih škotov, izdan povodom bližnjih državnozborskih volitev.

(Dalje.)

Sicer pa radi priznavamo, da se je zadnja leta pač marsikaj zboljšalo: vlada in zbornice so obravnavale pravične zahteve in pritožbe cerkve vidno z večjo dobrohotnostjo, kot prej. Toda olajšave, ki so vsled tega nastale, so vendar le bolj postranskega pomena, zakoni pa, ki kratijo cerkveno prostost, so še v veljavi, kakor so bili poprej. Pa kako lahko se z novega vzbudé stare strankarske strasti, da prično sovražno izvajati one postave ter tako stare spono strje napno in cerkev v nove uklenejo. Vprašajte sedaj sami sebe: Ali bi možje, ki sami ne verujejo v resnico svete vere in sami ne čislajo njenih najsvetejših in najčastitljivejših naprav, ali bi zastopali taki možje vaše verske koristi v državnem zboru tako, kakor morate vi sami želiti in pričakovati? Ako morate pa na to vprašanje odgovoriti z ne, tedaj nikar ne volite takih mož. Ne volite torej nikogar, kdor hoče samo izpodrinuti in izločiti iz javnega življenja in iz državnih naprav, nikogar, kdor hoče napraviti cerkev državi za služabnico, ampak volite možje, ki čutijo v lastnem srcu, koliko vrednosti je vera za človeka, ki so prepričani, koliknega pomena je blago nosno delovanje svete cerkve za človeško življenje, možje, kateri po tem prepričanju tudi živé.

Ako pa že sploh ni dosti zagotovljeno, da se prosto in brez ovir goji sveta vera, velja to še prav posebno o jednom polju, o šolskem polju. Šolsko postavljanje in njegovo izvrševanje, kakor kakor se je jelo s početka razvijati, nikakor ne daje poročta za versko vzgojo naših otrok, ne v ljudski šoli, ne v srednjih in visokih šolah. Najhujše pri

teh postavah pa je, da more v njihoven smislu poduk v posvetnih in predmetih naravnost nasprotovati poduku v krščanski kem nauku in zato podirati, kar je sezidal učitelj vera nauka.

Osodoporna napaka naše sedanje šolske vredbe je, da šoli ni vera podlaga, na kateri bi izvrševala vse svoje vzgojevalno delovanje. Samo krščanski nauk, ki ga podučuje poleg tega vaši duhovni pastirji v tako pričnih urah, teh nedostatkov ne more odpraviti.

Zopet vam moramo torej danes zaklicati isto, kar smo izrekli že leta 1890: „Sedanje ljudske šole ne dajo poročta, da se izgojujejo in počljujejo vaši otroci katoliško: njih poduk in njihova vzgoja nima znaka katoliške vere in katoliškega življenja.“ Sicer se nekateri izmed vas trudijo na razne načine, da bi s katoliškimi šolskimi društvi in s katoliškimi zasebnimi šolami odpravili to zlo, in s tem priznavajo nedostatke javnih šol. Toda te žrtve koristijo razmeroma le ožjim krogom, taki zasili pri pomoči ne morejo zadosti pomagati. Večinoma ste prisiljeni, da izročate svoje otroke javnim šolam, če prav ste prepričani, da le-te ne bodo nadaljevale od vas pričete domače krščansko-katoliške vzgoje tako, kakor smete po pravici pričakovati in zahtevati.

V resnici, sedanja šolska uprava dela silo vaših vesti. Naj se ne ugovarja, da se v ljudski šoli in v večini srednjih šol redno podučuje krščanski nauk, ker me zadostuje, da ima učni učrt malo, le premalo ur za veronauk; cel poduk, cela vzgoja katoliških otrok mora biti postavljena na trdna tla katoliške vere, prešinjati jo mora katoliški duh. Vi katoliški stariši ne smete nikdar odnehati od te terjatve, ako nečete zanemarjati najvažnejše dolžnosti do svojih otrok.

To tirjate bomo mi, vaši višji pastirji, vedno ponavljali, ker bomo morali nekaj pred božjim sodnim stolom z vami vred dajati odgovor za dušno zveličanje vaših otrok.

Seveda se nam bo krivično očitalo, da zahtevamo to iz prazne vladobolnosti, da hrepenimo po tem, kako bi napravili šole pod cerkveno samostitvo, ali celo, kako bi zatirali učiteljstvo; ne, mi ne hrepenimo po tem namenu, le jeden namen imamo pred očmi: dušno zveličanje vaših otrok in zato zahtevamo za vas katoliške šole in katoliške učitelje.

„V vaših rokah je, da se to zgodi,“ tako smo vam že jedenkrat zaklicali. Ako se pa to dosedaj še ni doseglo, zadeva krivdo vsaj deloma tudi vas katoliške može in volilce. Pri volitvi svojih poslancev dostikrat niste gledali na to, da bi volili take može, ki so bili pripravljeni, potegniti se za to vašo zahtevko. Ali hočete, katoliški očetje, sedaj še jedenkrat storiti to napako? Ali hočete še jedenkrat cel rod žrtvovati zgrešenemu in napačnemu šolstvu? Ne, Bog ne daj tega! Volite torej take može, ki so z vami vred prepričani, da se šolstvo mora spremeniti, da ne pade naša draga domovina popolnoma v nevere in versko vmemarnost.

(Dalje sledi.)

Quousque tandem?

Iz Zagreba, 20. jan.

Predlog o preklicu porotnih sodnij za slučaj osobne razžalitve je bil vsprejet s 36 glasovi večine proti 8 glasovom opozicije. Čudno je, da so glasovali za ta predlog le oni poslanci, ki so ga bili podpisali. Ko bi bil ta predlog zares tako potreben, kakor so o njem pisali uradni časopisi, gotovo bi se bilo sešlo več poslancev v sabor, saj jih ima večina čez 80. Brž ko ne pa tudi mnogemu poslancu

LISTEK.

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški epizala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestmír.)

Drugi del.

Goti.

VII.

Obtožba.

(Dalje.)

Valerijin glas game Sergijevo srce; neveda, kaj naj odgovori, zakrije si z rokama lice.

„Sergij, zakaj si obtožil Valerijo, sedaj pa molčiš?“ vpraša ga staro Hjeronomim. „Govori; tvoja siva glava te uči, da ima obtoženec pravico se zagovarjati.“

„Zmešalo se mu je“, reče potihoma Decij, boječ se, da Valerijin pregrešek pride na dan.

„Dobro, raztolmači nam, kar si rekel, ako nočeš, da te imenujemo lažnika. Ne veš-li, da je poštenje device sveta stvar, in da je Bog neizprosno nasproti onim, ki grde to poštenje?“ vslikne Melanija razburjena in prime Valerijo za roko, da ne pade.

„Ne lažem“, reče Sergij. „Videl sem le-to Valerijo, katero vi smatrate za svetnico, kako se je pred nekaj dnevi skrivaj napotila v samotno koč kraj Apijeve ceste in se le-tu sešla z nekim lahkoživcem, pri slovesu pa je celo plakala.“

Valerija zajoče.

Melanija se stresne, ko se spomni, da je bila Valerija zapustila bolnišnice cele tri ure, ko ste zajedno stregli bolnikom. Misleč, da je kriva, izpusti njeno roko.

Naenkrat Valerija ponosno dvigne svojo glavo: Izraz odločnosti in žalosti se jej pojavi na licu. Revica je sprejela tudi le-to sramoto kot pokoro za svoje prejšnje življenje; o stvari samej pa vendar ni hotela govoriti, da ne izda svojega brata.

„Jaz sem nedolžna. Preje pa, nego me vi zapodite od sebe, odidem sama. Povrnem se v bedo, katere se več ne bojim, ker zaupam v Boga.“

„Ostani Valerija“, reče Hjeronomim in upre vanjo svoj pogled, hoteč spoznati, govori-li resnico ali ne. „Ostani in dvigni glavo... Pred Bogom in pred ljudmi te proglašujem nedolžno.“

Valerija vslikne od radosti, Melanija pa jo pritiska na prsi. Hjeronomim jo proglašuje nedolžno! On se ne more motiti. Melanija in Azela ste verovali to trdno.

„Da, Valerija je nedolžna; ti pa, patricij Klavdij Varon, si obtožil lastno hčer“, zakliče Milon, ki je nenadoma stal pred brodnikom, ko da bi bil prirastel iz zemlje.

Brodnik odskoči par korakov nazaj, kakor da vidi pred seboj gorostasnega velikana, in zakriči ves izven sebe:

„Vertun! ... Vertunova senca me preganja!“

„Varaš se; jaz nisem senca. Jaz sem isti, ka-

terege si nekaj zval Vertuna, in katerega si hotel umoriti. Toda Bog je pravičen in nerazumljiva so pota njegove modrosti. Pravični, na smrt ranjen, je ostal pri življenju, grešnik pa je blodil po svetu, da utlače pekočej vesti, in se je vrnil v domovino, da obtoži lastno hčer!“

„Lažeš! Jaz sem imel samo sina.“

„Ko si zapustil svojo ženo, nosila je pod srcem le-to Valerijo, pri katere porodu je tudi umrla.“

Gledalec tega prizora so bili presenečeni, Valerija pa je, trepetajoč od strahu, stezala roke proti očetu; pristopiti k njemu pa se ni upala, boječ se, da je ne odbije od sebe.

„Joj meni! Proklet od vseh se pogreznem v pekel, s kajnovim znamenjem na čelu... Ni je milosti za neusmiljenega očeta, za grešnega moža“, kričal je Sergij v obupu.

„Dragi moj, ne obupuj; božja milost je neizmerna. Ni ga greha, ki bi ga ksanje ne moglo oprati. Jaz kot služabnik božji ti rečem: Ne obupuj,“ pripomni Hjeronomim, katerega je ganilo starčkovo žalovanje.

„Oče, odpuščam ti!“ vslikne Valerija in pohiti k njemu; le-ta pa se odmakne in brez zavesten pade na tla.

Hjeronomim in Decij ga vzdigneta, odneseta v sosedno sobo na posteljo in uporabita vsa sredstva, da ga osvestita.

Valerija je klečala v kotu in vroče molila. Nesrečnica je molila pred nekaj dnevi, naj Bog od-

od večine sam ta predlog ni bil po volji ter ni hotel zanj glasovati. So med njimi nekateri še toliko poštenj, da se jim zahtev posl. Fr. Sporca gujusi; toliko jaki pa seveda niso, da bi se ustavili takemu nedostojnemu početju tem manje, ker je odobril ta predlog tudi sam vodja mažaronske stranke.

Opozicija je bila sicer pri glasovanju složna, ali pri razpravi o samem predlogu pa je pokazala, kako je nesložna. Poslanci Frank, Kumičić in Mile Starčević so napadali in obrekovali „Obzoraše“ in „nečiste“, kar so le mogli, češ da so „Obzoraši“ krivi, da se časopisi tako preganjajo, ker so oni pod banom Mažuranićem izdali dosedanje postavbe o tisku.

Ali „Obzoraši“ so uveli poroto, katere ne trpi sedanja vlada, kar je najbolji dokaz, da se je pod Mažuranićem sloboda tiska znala bolje ceniti, nego pod sedanjo vlado. Da se je takrat ravnalo s Frankovim časopisom zares strogo, bil je kriv sam urednik, ki je pisal protivno hrvatskim koristim. Takrat dr. Frank še ni bil član Starčevićeve stranke, nego se je potegoval za vse kaj drugega, nego za hrvatstvo. A sreča bi bila za to stranko, da ni sploh nikdar postal nje član, kajti proti poznatemu sovražniku se je lažje boriti, nego proti nepoznatemu.

In kaj drugega je sedaj Frank s svojimi privrženci nego protivnik slogi v tej stranki, kateri hoče biti z vso silo prvak. Pa ne samo protivnik slogi, nego tudi vsemu hrvatskemu narodu, čim on javno trdi, da on s svojimi privrženci brani liberalizem, jedino sredstvo slobode na Hrvatskem. Istotako se je izjavil posl. Kumičić ter ob enem branil židovstvo na Hrvatskem.

Ne čudimo se temu poslancu niti najmanj, če hvali v saboru liberalizem in židovstvo, saj je že zdavnej popolnoma njihov. Kdor prebira njegove duševne proizvode, posebno najnovejše pripovedi, prepriča se kmalu, da se je naučil od njih vse pokvarjenosti. Hrvati ne potrebujejo romanopisecv, kakor je Zola; saj so že dovolj zagrezli v verski indiferentizem. Njim je treba prikazati v povestih ideale, ki blažijo dušo in srce in, verujte, da bode potem med nami manj sovraštva, manj brezverstva, ali tudi manj izdajstev za narodno stvar. Ravnanje Franka in Kumičića je tem nedostojnejše, ker sta s svojimi napadi prisilila Davida Starčevića, da je branil čast stranke prava, kakor tudi čast svojega strica, utemeljitelja te stranke, dr. A. Starčevića.

V teh govorih je nakopičenega toliko umazanega perila, da mora biti dotične gospode zares sram, da se o takih zadevah in na tak način razpravlja očitno v saboru na veselje mažaronske stranke, ki je kar radosti poskakovala, ko je poslušala ta očitjanja z jedne in druge strani. To jej je gotovo godilo, a da je hotela zvedeti vse tajnosti obeh frakcij te stranke, je najbolji dokaz popustljivost saborskega predsednika, da je dovolil govoriti o vseh teh stvareh brez vsake opazke in opombe, ko vendar pri drugih priložnostih zaustavi vsakega

pusti njenemu bratu, sedaj pa moli za svojega grešnega očeta.

Najbolj vznemirjen je bil Decij. Šel je iz sobe, pa se zopet vrnil, nevedoč, kaj naj stori. Kesal se je, da je smatral Valerijo za hinavko in se je srdil nad Sergijem, da mu jo je očrnil. Da si vso stvar razjasni, pokliče Milona na stran in ga prične spraševati o Valerijinem očetu. Milon pa mu ne pove ničesar, marveč samo kratko odvrne, da se je nekemu na smrtni postelji zaklel, da bode molčal o vsej stvari.

Azela, istotako razburjena, pristopi k Valeriji in jo tolaži z besedami, polnimi krščanske ljubezni, mej tem ko Melanija s Hijeronimom vred streže bolniku.

Sergij se je zavedel še-le drugo jutro; mučila pa ga je nevarna vročinska bolezen. Izgovarjal je samo besede nenavadne in brez smisla. Sedaj je govoril o puščavnikih, misleč, da se nahaja v afriški puščavi, sedaj pa je napival veselo napitnico, kakor da sedi za polno obloženo mizo.

„Postite me ž njim samega,“ reče Hijeronim. Vsi stopijo iz sobe; sveti učenik pa sede kraj Sergijeve postelje, kakor je pred nekaterimi meseci sedel kraj Marcelove.

„Hčerka moja, izroči se v božje roke,“ reče Azela Valeriji, zapuščajoč sobo, kjer je ležal bolnik.

„Strah me je,“ odvrne le-ta. „Hotela sem moliti, pa nisem nikakor mogla svojih mislij povzdigniti k nebu.“

(Dalje sledi.)

govornika, če za svoje dokaze poseže le malo v kaka druga vprašanja, ki so pa drugač v kausalnej zvezi z dotičnim predmetom.

Ko so govorniki dovršili pranje umazanega perila, pohvalil jih je z ironičnim posmehom sam predsednik, da bode ta pogovor med njimi gotovo kaj koristnega doprinesel za njihovo slogo. Jeden član večine pa je bil vsled govora Davida Starčevića tako indigniran (!), da ga je imenoval nemoralnim pojavom v sabornici. Kaj porečejo na to dotični poslanci? Niso li sami sprevideli, da je tako ravnanje sramotno ne samo za njih, nego tudi za vso opozicijo, a za narod sam v današnjih okolištinah silno škodljivo. Taki poslanci, ki imajo tako malo narodnega ponosa, da se radi prvenstva v stranki poslužujejo takih sredstev, kakoršni so bili zadnji prepiri v saboru, gotovo ne zaslužijo, da jim narod poveri svojo usodo tudi pri prihodnjih volitvah. Take razprave ne spadajo v sabor, marveč v gostilne, kjer se morejo zabavati gosti, a zabava ne škodi časti in dostojanstvu samega naroda. Poslanec ni izvoljen v sabor, da brani svoje koristi, marveč da zastopa narod.

In ravno naši opozicijski poslanci imajo toliko važnih vprašanj narodnih in gmetnih, o katerih bi morali razpravljati v saboru, da se zares čudimo, kako se je mogel dragoceni čas na račun naroda tratiti z omenjenimi prepiri. Mora priti včas do preprirov med poslanci različnih strank; ne obsojajo se toliko, če so bili provzročeni radi važnih vprašanj, ki se tičejo koristi celega naroda; včasih so taki prepiri celo potrebni; obsoditi pa se morajo absolutno vselej, kader jim je bil povod koristoljubljen in oseben, kakor v zgornjem slučaju.

Nadjamo se, da bode narod pri bodočih volitvah razsodil, jeli je sporazumen s takimi poslanci, ali si bode izvolil treznejše može za svoje zastopnike.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. januarja.

Deželni zbori. Niževavstrijski deželni zbor kaže v tem zasedanju zelo živahno delavnost. Rešil je že veliko število raznovrstnih poročil, posebno gledé šolske uprave, kakor tudi druga važnejša dela. Govori se v gotovih krogih, da večina radi bližajočih se volitev želi kolikor možno naglo izvršitev, posebno še rešitev deželnega proračuna, in name-rava se delovati na to, da se zaključi zborovanje že 10. februarija. Finančni odsek ima redoma vsak dan seje in delajo njegovi člani na to, da se čim bolj omeji razprava v plenumu. Važnejše, a manj nujne zadeve se obravnavajo v mesecu maju. — V češkem deželnem zboru so rešili v včerajšnji seji predlog gledé spremembe volilnega reda za deželni zbor, ki je bil sprejet soglasno vskljub opetovanju izjavi namestnika, da vlada radi ogromnega dela pri sestavi volilskih zapisnikov in legitimacij ne more pravočasno predložiti tega zakona v potrjenje. Jeden glavnih predmetov je te dni v češki deželni hiši tudi razgovor o vladni izjavi napram češkim zahtevam. O tej stvari na drugem mestu. — Gališki deželni zbor se peča mej drugim s predlogom gledé spremembe nemške višje gimnazije v Brodyju v poljsko, kakor tudi s spremembo volilnega reda za deželni zbor.

Grof Bađeni in češko vprašanje. Dolgo časa so se vršila pogajanja mej češkimi in nemškimi strankami, kakor tudi sedanjo vlado, ki se je pa vedno kazala nekako nasprotno mladočeškim zahtevam. Sedaj se je pa, kakor vsa znamenja kažejo, v tem oziru obrnilo nekoliko na bolje, toda le za Mladočehe. Ugodila je mej drugim posebno dvema željama mladočeških zastopnikov, da namreč ne bode zaključila deželnozbornskega zasedanja, ampak le prekinila, drugič pa, kar je glavno, ne bode še v tem zasedanju predložila zakonskega načrta glede uvedbe kurij za volitve v deželni odbor, deželne zavode in druge komisije. To je paznanil v seji dne 26. t. m. namestnik grof Coudenhove, pooblaščen od ministerskega predsednika, v daljšem, od Mladočehov burno odobravanem govoru. S tem korakom je grof Bađeni za nekaj časa zopet pridobil mladočeške poslance na svojo stran in s tem dosegel tudi svoj namen. Ministerski predsednik dobro vé, da potrebuje v novi zbornici močij, ki ne bodo preveč ovirale obnove pogodb z Ogersko. Kakor si skuša vlada pridobiti še več ostalih klubov s tem, da jim obljubi kako malenkost, o kateri pa še ni gotovo, da bi jo spolnila, tako je privezala vlada nase s to

izjavo namestnika tudi nekdanje najhuje opozicijske nacelce.

Položaj v Srbiji se je v zadnjem času precej spremenil. Vlada je kolikor možno utrdila svoje stališče in se izvila iz rok raznim opozicijskim strankam, ki jo seveda tudi sedaj ne pusté pri miru. Glasilo liberalne stranke predbaciva vladi in radikalcem, da se potegujejo samo za strankarske interese, nasproti pa niso z njo zadovoljni, kakor je bilo že naprej pričakovati, ekstremni elementi v radikalni stranki, njim na čelu bivša ministra Taušanović in Gaja, ki napadeta vlado, da — premalo pospešuje strankarske koristi. Tako se je razvil mnogo strastnejši prepir, kakor je vladal popreje, vendar pa baje vlade to prav nič ne moti in po moči podpira zahteve zmernih radikalcev.

Grof Muravjev je došel včeraj zjutraj v glavno mesto Francije, kjer je bil dostojno vsprejet, vendar pa v vladnih krogih ni našel toliko simpatije, kakor se je morda s početka pričakovalo. Ni se mu skazovala vojaška čast, poleg tega se pa njemu na čast prirejenega obeda razun zunanjega ministra Hanotauxa ni vdeležil noben francoski višji dostojanstvenik. Pač ga je vsprejel predsednik Faure v jedno urni avdijenci, toda to še ne kaže, da bi bila največja prijatelj. V par dnevih dospe upravitelj ruskega zunanjega ministerstva na nemški dvor, kjer ga pa čaka najbrže še mrzlejši vsprejem.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. januarja.

(Shod zaupnih mož katoliško-narodne stranke.) Udeležba na shodu zaupnih mož katoliško-narodne stranke je bila včeraj izredno mnogoštevilna. Zbralo se je nad tri sto zaupnikov iz cele dežele, in sicer iz vseh volilnih okrajev. Shodu je predsedoval vodja P o v š e. O prvi točki dnevnega reda: Posvet o pogajanju gledé osnove jugoslovanskega kluba v državnem zboru je poročal dr. Ivan Susteršič. Pojasnil je zgodovino razgovorov mej jugoslovanskimi poslanci v državnem zboru, ki so merili na to, da se v prihodnjem državnem zboru osnuje jugoslovanski klub, v kateri bi vstopili vsi slovenski in hrvatski poslanci. Razprave o tem so bile v posameznih deželah izročene vodstvom posameznih strank, zato sta se o tem razgovarjali tudi vodstvi obeh slovenskih strank na Kranjskem. Vspeh teh razgovorov je bil ta, da se gledé bližnjih državnozbornskih volitev sklene dogovor zaradi volilnega kompromisa mej katoliško-narodno in narodno stranko pod nastopnimi pogoji: Katoliško-narodni stranki pripadajo štirje mandati v kmetskih občinah in peta kurija s kandidatom katoliško-narodne stranke, o katerem se dogovori z narodno stranko. Narodni stranki pa pripadajo trije mandati v mestni skupini in jeden mandat v kmetskih občinah. Glede tega mandata so bili pooblaščenca katoliško-narodne stranke mnenja, da bi se morebiti izročil trebanjsko-kočevski okraj, kjer naj bi Slovenci zaradi nemških kočevskih glasov, ki pridejo v tem volilnem okraju v poštev, skupno postopali. Pooblaščenca narodne stranke pa so izjavili mnenje izvrševalnega odbora narodne stranke, da narodna stranka za se zahteva notranjski kmetski mandat za-se, in da je ta zahteva ultimatum, katerega stavijo pooblaščenca narodne stranke zaupnikom katoliško-narodne stranke. Naši pooblaščenca so vzeli izjavo na znanje, rekoč, da se o tem ne morejo sami konečno razgovarjati, marveč da treba za to vprašati zaupne može katoliško-narodne stranke iz vse dežele, posebno zaupnike iz Notranjskega. V ta namen so za danes zbrani zaupni može, da se izrečejo o tem, ali vsprejme katoliško narodna stranka volilni kompromis z narodno stranko s tem pogojem, da se tej prepusti notranjski državnozbornski mandat kmetskih občin.

Razprava o tem predlogu je bila zelo živahna, a razvidelo se je takoj, da je ogromna večina zaupnikov zato, da se pod stavljenim pogojem ne more vsprejeti volilni kompromis z narodno stranko; vzlasti so se zaupniki notranjskih kmetskih občin vsi brez izjeme izrekli, da pod stavljenim pogojem ne morejo vsprejeti tega volilnega dogovora mej obema strankama. Predlog na odklonitev volilnega kompromisa pod tem pogojem, da se notranjski kmetski mandat prepusti narodni stranki, se vsprejme z vsemi glasovi, nasproti je glasovalo le 17 zaupnikov. Glede osnove jugoslovanskega kluba je bil po kratki razpravi vsprejet predlog osrednjega volilnega odbora, katerega je

stavil dr. Šusteršič in se glasi: Shod zaupnih mož katoliško-narodne stranke izjavlja, da naj poslanci, izvoljeni v državni zbor od katoliško narodne stranke, složno in solidarno postopajo v narodnih vprašanjih z vsemi jugoslovanskimi oziroma slovanskimi poslanci. — Glede oblike tega složnega in solidarnega postopanja pa odločujejo izvoljeni državni poslanci katoliško-narodne stranke sami v sporazumu z vodstvom stranke. — Na to je bil razgovor o kandidaturah za razne volilne okraje, o katerih se je pa le razgovarjalo ter bo, ko se vse posameznosti o tem doženo, konečno odločeval osrednji volilni odbor, ki se je v ta namen pomnožil z zastopniki iz vseh volilnih okrajev. Predsednik shoda vodja Povše po izvršenem dnevnem redu pozivlja vse navzoče zaupne može, naj stopijo v bližnjo volilno borbo z vso odločnostjo za idejale naše stranke ter naj postopajo pri tem složno in jedino, ker le v tem znamenju jedinstva vseh somišljenikov katoliško narodne stranke je zagotovljena zmaga pri bližnjih volitvah.

(Za Šukljejem — dr. Tavčar.) Ministerstvo je namesto dvornega svétnika Šukljeja imenovalo članom upravnega svéta dolenskih železnic dr. Tavčarja. — Častni meščan ljubljanski baron Schwegel že vé — zakaj.

(Slovensko gledališče.) Jutri se bode v drugič pela pri primjeri lepo uspela Verdijeva opera „Ernani“.

(Z Vrha pri Vinici.) Stevilka 8 na Vrhu je zares nesrečna. Komaj je minul en mesec, kar je umrla še mlada gospodinja te hiše, a zopet je zadela to številko velika nesreča. Ob poli dvanajsti uri po noči 24. t. m. je na neznan način nastal ogenj in jo v kratkem času upepelil. Hiša je bila sicer lesena, vendar še dobra za stanovanje. Kmetiškim ljudem, posebno ženskam je težko dopovedati, kako je treba skrbno paziti na ogenj, posebno po noči, preden se gre spat. Vojaški službeni pravilnik strogo zapoveduje, da se mora v vojašnici ob deveti uri zvečer ugasniti vsak ogenj in na izvrševanje tega povelja ima strogo paziti desetnik od dneva. Ko bi se tudi na kmetih držali tega pravila, ne bi bilo tolikih nesreč. Ali na kmetih se ne redkokrat dogodi, da v času, preden gredo spat, naložijo polno peč suhih panjev, a na peči razgrnejo predivo ali kake druge cunje. Ponoči se iste stvari od razžarene peči vnamejo in ogenj nastane. Spet drugod se premalo, ali nič ne gleda, kam se meče še tleči papel. Zanikrnost in malomarnost pri tej stvari provzroči mnogokrat ogromno nesrečo. Naj bi se toraj z vso skrbjo pazilo na ogenj. — Tudi Žumberški vlahi še zmirom prihajajo v ta že tako reven kraj jajca kupovat, a bolje rečeno: berait in ljudi nadlegovat. Včasih pridejo po trije ali štirje v hišo prosit za konak ali prenočišče. Še celo sta se dva predržnila prositi, da bi v župnem dvorcu prenočila. Povsod je navada, da mora dobro znau biti župniku, kateri bode v župnem dvorcu prenočil. Da so isti trgovci z jajci uzmoviči, so že nekateri izmed njih pokazali s tem, da so v hišah, kjer so prenočili, si prisvojili tujih reči. Bolj strogo bi se moralo postopati od strani gotovih činiteljev z ljudmi prav dvomljive poštenosti.

(Državni kolodvor v Šiški) bode vsled odloka c. kr. drž. žel. vodstva v Beljaku dobil nov napis, da se potujoče občinstvo obvaruje vsake zmote. Mesto dosedanjega napisa „Ljubljana“ se bode novo ime glasil: „Ljubljana — državni kolodvor“, kakor so že sedaj klicali sprevozniki.

(Poučni tečaj za ribiče) bode letos prvi teden po Veliki noči, toda le v tem slučaju, ako se do 15. februarja t. l. zglašijo dosti ribičev. Vsled tega se posestniki in najemniki ribarskih okrajev prosijo, naj do navedenega dne slušatelj za ta tečaj priglasijo c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani. Podpore morejo dobiti le taki udeleženci, ki dosedaj niso še bili v takem tečaju.

(Razpisana) je učiteljska služba v Dobovcu pri Radečah na Dolenjskem. Prošnje do 28. febr. c. kr. šol. svetu na Krškem.

(Poboj.) Dne 24. t. m. so ponočnjaki zaklali 32 letnega Mat. Dolinarja iz Sminca pri Skofji Loki.

(Iz Gradca) 27. pros. Trezno in objektivno so-deči in o razmerah dobro poučeni ljudje so popolnoma odobraval članek, ki ga je prinesel „Slovenec“ 20. t. m. o „sijajnem“ plesu slovanskih viso-

košolcev v Gradcu. Toda vladajočo klico slovanskih akademikov, ki je za vsak svoj korak samo pihvale navajena, je resnica v oči zbola in takoj so v „Sl. Narodu“ zaropotali proti „zlobnemu zavijanju in neopravičenemu, podlemu napadu“. Poglejmo, kakšna so bila ta zavijanja in sumničenja! V onem članku se jim očita, da plesni odbor ni resno mislil na korist „bolniškega društva“ in da je hotel s to pretvezo izvabiti nekaj več prispevkov za ples. To resnico potrjuje izjava predsednika plesnega odbora samega, (da ne navajam drugih dokazov!) ki je nekje tako-le rekel: „Da bi le ne bilo deficita, pa je vse dobro!“ Tako se je izrazil pred plesom, potem ko je že dobil čez sto gld. prispevkov iz Bolgarije in drugod. Če se je torej bal navzlic velikim nepričakovanim podporam deficita, čemu napravljati ples v dobrodelni namen? Ali ni bil ta namen pretveza? V „Slovenčevem“ dopisu ni bilo govora o lanskem ali predlanskem „Triglavovem“ plesu, ampak o onih zabavnih večerih, pri katerih se je najprej koncertovalo, pozneje plesalo, o veselicah, ki so malo stale, a imele veliko več vsestranskega vspeha, nego današnji plesi. Če je bilo pri lanskem, zares dragem „Triglavovem“ plesu 400 gld. stroškov (velik deficit so kasneje pokrile južnoštajerske hranilnice), vendar letos ni bilo treba tako razsipno ravnati z denarjem, saj so se tudi lanskega plesa vdeležili vsi slovanski akademiki. Izgovor, da je bilo neobhodno potrebno toliko stroškov, je pač lahek, če se zdi vsaka potrata potrebna. Ali ni to potrata, da si najmo aranžerja za ples, ko zna več dijakov ples izbornu aranžirati? Čemu treba tako dragih „damenspend“, da so se plesalke same čudile toliki potratu? Navadno so na običajnem izletu po plesu igrali dijaki na klavir, letos pa je odbor najel za drag denar posebnega igralca, da je bilo več stroškov. Lahko bi se navelo še nekaj takih vzgledov za varčnost plesnega odbora, a bodi dovolj! Kdor noče gledati, pa ne vidi! Ako se ozremo ne samo na ono podporo, ki je prišla iz domovine, ampak tudi na obilne doneske graških domoljubov in od drugod, potem je prebitok pač malenkosten. O „moralnih“ in drugih vspehih, ki jih je „sijajni“ ples baje dosegel, menda samo plesni odbor sanja, zakaj drugi ljudje ne vedo nič o njih.

Diximus.

(Štajerske novice.) Shod zaupnih mož za volitve 5. kurije bode 4. februarja v Celju v „Narodnem domu“ ob 3. uri. — V Konjicah je dne 23. jan. umrl g. Fr. Bindechner, mlinar in posestnik v 76 letu svoje dobe. Pokojnik je bil velik prijatelj Slovencev in ustanovitelj mariborske posojilnice. — Katoliško slov. politično društvo se je osnovalo za Teharje in okolice.

(Iz lavantinske škoflje.) Č. g. Jak. Kranjc, provizor v Zibiki, pride za kaplana na Vransko, č. g. Jakob Cinglak, provizor v Loki, za kaplana-provizorja k Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Č. g. Franc Pečnik, kaplan v Braslovčah, je postal provizor v Podgorju pri Slov. Gradcu. Premiščeni pa so naslednji č. gg. kaplani: Anton Veterinik iz Trbovelj v Braslovče, Matej Meznarič iz Jarenine v Trbovlje, Franc Gomilšek iz Smartna pri Velenju v Jarenino in Jakob Fink iz Vitanja v Pišce.

(Kako je vsprejel višji poštni ravnatelj slovensko deputacijo!) Iz Trsta: Sedaj smo na jasnem, da je glavni nasprotnik naš na tukajšni c. kr. pošti nje ravnatelj! Iz njegovih ust smo izvedeli, da uprav on dela vse mogoče zapreke našemu jeziku, da uprav on noče ni čuti o ravnopravnosti našega jezika. Da je temu res tako, smo se osvedočili minulo nedeljo: gosp. ravnatelj Pokorny nam je povedal sam, kako misli in čuti o nas tržaških Slovencih. Ker tržaška „Posojilnica in hranilnica“ pred par dnevi nekega pisma iz Črnegakala ni dobila dostavljenega na podlagi nemško-slovenske tiskovine, šla je deputacija najprej k g. predstojniku in potem k g. ravnatelju. Prvi je sicer zagovarjal stališče pošte ali je vendar pripoznal, da je opravičeno zahtevanje po slovanskih tiskovinah, ter je storil vsaj v tem svojo uradniško dolžnost, da je bil — u lj u d e n. Zal, da ne moremo tega reči o gosp. ravnatelju, kajti vedenje gosp. Pokornega je bilo — da ne rečemo hujega — skrajno neuljudno in vsekako neprimerno za višjega državnega dostojanstvenika. Ko je namreč deputacija prišla do besede in mu povedala, da ga je prišla povprašati, da li hoče ugoditi pravični zahtevi naši, rekel je, da on nima nobenega dekreta od ministerstva, s katerim bi mu bilo ukazano, da mora izdajati slovanske oddajnice, ampak da ima le povelje za slovanske vsprejemnice ali recepise. Na-

dalje je rekel, da slovanskih oddajnic ljudstvo sploh ne zahteva, nego le nekatere osebe („vier Agitatoren“), štirje agitatorji. „Ko sem jaz (Pokorny) — tako je obdeloval deputacijo — l. 1889 prišel v Trst, se nikdo ni zmenil za take reči, nikdo ni zahteval slovanskih tiskovin. Sedaj pa so nekateri, ki hočejo to doseči z umetno agitacijo.“ Potem je začel modrovati, da ne more umeti, zakaj zahtevamo slovanske oddajnice — ker je to vender-le dokument za notranjo porabo in je pač vse jedno za stranko, v katerem jeziku je sestavljena; notranji uradni jezik na pošti pa je nemški! — Ko je bilo zopet možno priti do besede, se mu je reklo, da naj nam slednjič vender pove, da-li hoče ugoditi našim pravičnim zahtevam, ali ne, namreč: da naj bi se on obrnil do ministerstva v ta namen, da se bodo dajale slovanske oddajnice, če že res nima dekreta za to, kakor že pravi. — Tu je pa tresčilo! Was? Ich sollte das thun?! Ich werde den Herren Slaven nicht als Agitationsmittel dienen! Wenden Sie sich an den Herrn Spinčić, der hat ja vor kurzem über hiesiges Postamt im Parlamente geschimpft, er nannte es Augiasstall — wenden Sie sich an Ihren Herrn Spinčić, soll er mit seinen ritterlichen Waffen auftreten! itd. itd. O trijezičnih tiskovinah nič ni hotel slišati! In zopet se je vilo: „Ich werde mir wegen vier Agitatoren keine Unannehmlichkeiten bereiten!“ Obrnila se do nj. ekselence, do ministra, če on ukaže, pa vam ugodim! Ko je še tako nadalje modroval in sikal svojo jezo — se mu je deputacija poklonila in debata je bila zaključena. — Sedaj pa nekoliko komentara. G. Pokorny je mož, ki samostojno vodi tukajšni poštni urad, — ki je dovolj oddaljen od Dunaja; ta gospod ima pod saboj mnogo uradov in vlada nekako v štirih provincijah (Trst z okolico, Goriško, Kranjsko in Istro). Če pomislimo, da so te dežele po večini, in nekatere popolnoma slovanske, če pomislimo, kako se je vedel nasproti tej deputaciji — kako se je vedel do samostojnih in neodvisnih oseb, ki imajo pravico zahtevati pojasnila od njega, kakor c. kr. uradnika, potem si pač lahko mislimo, kako postopa s svojimi podrejenimi in to v štirih deželah. Torej temu občinstvu, ki vender sestavlja maso, je on nasproten in to na ljubo manjšini. Videli smo, da on mrzi iz dna duše vse, kar je slovanskega! Njegov ponos nadkriljuje vse ekstreme; — mož je sicer res še mlad in za to mladost na visoki stopinji, toda vsejedno ne bi smel pozabiti, da je c. kr. državni uradnik, da vodi drž. zavod, ki naj bi bil to, kar bi moral biti. Ako celo na državnih uradih ne smemo zahtevati svojih pravic, potem pa res ne vemo, kaj naj bi počeli. Poprej so rekali vedno, da po uradih ne treba slovenščine, ker je ne zahteva nihče, — sedaj pa nas g. Pokorny pita z agitatorji, itd., ker jo zahtevamo!! Mi ga ne prosimo, da bi nas ljubil, — veruje naj nam, da smo hladni do dna duše z ozirom na to okolnost, posebno pa še sedaj, ko smo po avdijenci od minule nedelje spoznali njegovo — n rav — ali da tudi v svojem občevarju kakor uradna oseba tako očitno kaže svojo mržnjo do nas: to pa že ni lepo! — Take strasti bi državni uradnik ne smel kazati — in čim višji je, tem manje. Mi ga najbrže ne bomo več nadlegovali z deputacijami, toda le jeden dober nasvet bi mu radi dali — prav primeren nasvet po našem skromnem mnenju: najprvo naj skrbí, da se nekoliko pomiri in potem naj vzame v roke knjigo, ki jo je spisal neki Knigge! Naslov tej knjigi se menda glasi: „Ueber den Umgang mit Menschen!“ „Edinost“.

(Iz Prage,) 25. januarja. Današnji dan je dokazal, da je mogoče doseči, kar se mnogemu nemogoče zdi. Otvoril se je namreč kolegij Ernesta Pardubiškega za katoliške dijake. Za kolegij ima največje zasluge dr. Vondruška. — V Novem Zamku je umrl grof Albreht Kounic, redni član gosposke zbornice; za politiko se ni dosti brigal. — Novo mazanje cesarskih orlov na poštah shrambicah je privedlo policijo na sled skrivnega društva „revolučna Čehija“. Nekaj junakov od 16. do 18. leta je zdaj že zaprtih. Društvo je bolj anarhističnega mišljenja. — Zupan dr. Podlipny, kojega je Nj. Veličanstvo cesar potrdil, bode 30. t. m. slovesno vmeščen. — Pisatelj Franc Provda, duhoven, slavi 80-letnico svojega rojstva. Casopisi se hvaležno spominjajo tudi rojstvenega dne dr. Riegerja, kateri doseže, ako Bog da, tudi kmalu isto starost. — Knjigo-

tržeu gospodu A. Hynku je bil konfisciran zloglasni Boccacciev „Decameron“. Radi tega je podal priziv na deželno sodišče. Hynke je založil največ krvavih romanov. — Dr. Herold je postal komisar za železnične obligacije deželne banke. Bog mu blagoslovi in daj trdno zdravje, ker zdaj ima toliko posla, da mu bo komaj ostajal čas za podpise. — Trutnovsko okrožno sodišče zopet straši. Naj se napravi, zoper to nihče biti ne more, a napraviti se ne sme na naše troške. Kam naj pripadata sedna okraja polički in upički? Tukaj je treba vzeti v poštev nekaj več ljudi, kot Hallwicke in tovariše. Prav je, da se bode s stvarjo bavil deželni zbor, predno pride do konečnega odloka.

(Avstrijske srednje šole.) V naši državni polovici je 187 gimnazij in 87 realk. Gimnazije obiskuje 61.279 dijakov, realke pa 27.410.

Društva.

(Mojsterska bolniška blagajna) ima v torek, dne 2. februarija t. l., popoldne ob 2. uri svoj občni zbor v mestni dvorani. Vabijo se vsi člani, da gotovo pridejo.

Telegrami.

Dunaj, 29. jan. Presvetli cesar je vsprejel včeraj bivšega rumunskega ministerskega predsednika Sturdzo, popoldne pa barona Banffyja v daljši avdijenci.

Dunaj, 29. januarja. Upravno sodišče je odklonilo pritožbo kamniške občine proti naučnemu ministerstvu radi razveljavljenja volitve v krajni šolski svet, ker se je niso udeležile vse občine, ki so vsolane v ta šolski okraj.

Dunaj, 29. jan. Oggerski ministerski predsednik baron Banffy ter finančni min. Lukacs sta dalje časa konferirala z grofom Badenijem.

Praga, 29. jan. Posl. Russ in tovariši so predlagali v deželnem zboru, naj se sestavi komisija 18 članov, ki bi se posvetovala o vladni izjavi z dne 26. t. m., da se na ta način da povod daljši razpravi.

Praga, 29. jan. Deželni zbor je vsprejel v drugem in tretjem branju predlog glede uvedbe direktne volitve v kmečkih občinah z dostavkom posl. Russa, da se vporabi ta zakon že povodom bližnjih državnozborskih volitev. Namestnik je opetovano ugovarjal temu dostavku. Pri drugem branju so glasovali za zakon Čehi in Nemci razven veleposestnikov, pri tretjem branju se je pa vsprejel predlog soglasno.

Levov, 29. jan. Deželni zbor je odklonil predlog poljskega kmečkega posl. Bojkota, naj se vlada pozivlja, da povodom volitev po svojih organih strogo varuje državljansko svobodo. Svetnik Loos je zatrjeval, da bo vlada itak skrbela za to, da se ne bodo kršile z jamčene pravice.

Budimpešta, 29. jan. Poslanska zbornica je pričela glavno razpravo o proračunu za notranje ministerstvo.

Pariz, 29. jan. Notranji minister je zahteval v zbornici 40.000 frankov kredita, v pokritje stroškov za mejnarodno sanitarno konferenco v Benetkah.

Rim, 29. jan. „Agenzia Stefani“ poroča iz Masave, da je rana, ki jo je dobil Ras Alula v zadnjem boju z derviši, zelo nevarna.

Rim, 29. januarja. „Agenzia Stefani“ poroča iz Agordata, da so derviši ostavili tabor pri Amidebu ter se jeli pomikati nazaj. Zasledujejo jih Italijanom prijazni rodovi. V bližini Kasale in v pokrajini Barha ni več nikakih derviških čet.

Za slabotne

bolehave vsled pomanjkanja krvi in na živcih, blede in slabotne otroke; izvrstnega okusa in preizkušenega učinka je železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani (Dunajska cesta) priporočeno od mnogih zdravnikov. — Pol literska steklenica velja 1 gld., pet pol literskih steklenic gld. 4.50. (122 50—48) 2

Umrli so:

27. januarja. Pavla Miklič, delavčeva hči, 3 leta, Hradeckega Vas 9, plućnica.

28. januarja. Alojzija Miklič, delavčeva hči, 7 mesecev, Hradeckega Vas 9, bronchitis cap.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
28	9. zvečer	752.2	—3.9	sl. svzh.	jasno	
29	7. zjutraj	732.5	—11.2	sr. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	731.8	—7.1	sl. jvzh.	jasno	
Srednja včerajšnja temperatura —3.5°, za 16° pod normalom.						

Zahvala.

Za tolažilive dokaze toplega sočutja ob dolgotrajni bolezni in povodom smrti naše iskreno ljubljene, nepozabne matere, gospé

Helene Hauptmann

izrekamo najpričnejšo zahvalo. Istotako zahvaljujemo darovalce krasnih vencev in mnogobrojne spremljevalce k zadnjemu počitku blage pokojnice.

V Ljubljani, dné 28. januarja 1897.

Rodbini Hauptmann in Eberl.

Stanarinske knjižice

za stranke z uradne potrjenimi določbami hišnega reda v slovenskem in nemškem jeziku, z razpredelbo za vplacvanje stanarine, vodovodne in mestne doklade, dobé se komad po 15 kr., 10 komadov vkup 1 gld. v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Koverta s firmo

in vizitnice

priporoča

Katol. Tiskarna, v Ljubljani.

Št. 10.533.

Razglas.

61 3—3

Podiranje deželnega dvorca v Ljubljani na Kongresnem trgu, posekanje dreves na vrtu in odstranitev ograje oddalo se bo ponudbenim potom.

Oni podjetniki, kateri bi hoteli ta dela prevzeti, se pozivljejo, da vložé svoje zapečatene ponudbe **do 1. februarija 1897 opoldne** pri podpisnem deželnem odboru.

Staviti pa se morate gledé podiranja dvorca na jedni strani, gledé posekanja dreves in odstranitve ograje pa na drugi strani **posebni ponudbi**.

Natančnejše tozadevne pogoje pozvé se pri deželnem stavbinskem uradu na Turjaškem trgu št. 4.

Deželni odbor kranjski,

v Ljubljani, dné 20. januarja 1897.

Velika 50 krajcarska loterija v Inomostu.

Zrebanje
nepreklicno 20. febr.

22 9

Glavni dobitok

(134) 1

1023

75.000 kron v gotovini
z 20% odbitkom.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 29. januarja.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 20 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 60 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 20 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 20 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 80 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	967 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	378 „ 60 „
London vista	119 „ 70 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 65 „
20 mark	11 „ 73 „
20 frankov (napoleonidor)	9 „ 51 „
Italijanski bankovci	45 „ 30 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Dne 28. januarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	149 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	157 „ 50 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 25 „
Tisne srečke 4%, 100 gld.	140 „ 25 „
Dunavske vravnave srečke 5%	125 „ — „
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107 „ 80 „
Posojilo goriskega mesta	112 „ 25 „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 85 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „ 70 „
Prioritetne obveznice državne železnice	226 „ — „
„ „ „ južne železnice 3%	177 „ 45 „
„ „ „ južne železnice 5%	128 „ 25 „
„ „ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20 „ — „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	71 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	75 „ 25 „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ 20 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	158 „ — „
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v. 3475	— „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	419 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	90 „ — „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	— „ — „
Montanska družba avstr. plan.	88 „ 25 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	161 „ 50 „
Papirnih rubljev 100	126 „ 87 „

Nakup in prodaja

navsezadnje državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariaböfnerstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vsotni sveti za dosego kolikor je mogoče višjega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.